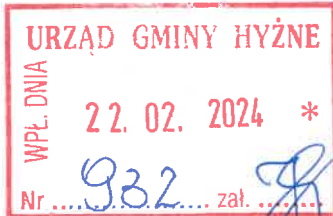

Brzeźówka, 22 lutego 2024 r.

Rob
B

Paweł Piątek
Brzeźówka 55
36-024 Hyżne

Wójt Gminy Hyżne
Bartłomiej Kuchta
Urząd Gminy Hyżne
36-024 Hyżne 103

Działając na podstawie ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach wnoszę o:

podjęcie działań mających na celu upamiętnienie 80. rocznicy aresztowań i internowania do lagru w Stalinogorsku w ZSRR mieszkańców Brzeźówki tj. Władysława Mitała, Ignacego Ossolińskiego, Tadeusza Ossolińskiego, Władysława Ossolińskiego i Stanisława Sowy

Uzasadnienie

Władysław Mitał, syna Jana, urodził się w 1914 roku w Brzeźówce.

Ignacy Ossoliński, syn Jana, urodził się w 1923 roku w Brzeźówce.

Tadeusz Ossoliński, syn Michała, urodził się w 1914 roku w Brzeźówce.

Władysław Ossoliński, syn Piotra, urodził się w 1921 roku w Brzeźówce.

Stanisław Sowa, syn Wincentego urodził się w 1919 roku w Brzeźówce.

Wyżej wymienieni czynnie uczestniczyli w działaniach obronnych na terenie obecnej Gminy Hyżne w okresie II wojny światowej. Działali początkowo w Batalionach Chłopskich, a od kwietnia 1944 r. III kompanii I plutonie pod dowództwem plut. Władysława Biela.

Aresztowanie wyżej wymienionych mieszkańców Brzeźówki przez NKWD nastąpiło 4 grudnia 1944 roku. Zostali osadzeni w rzeszowskim więzieniu, w którym przebywali do początku stycznia 1945 roku. Transport nr 49 liczący 317 internowanych, głównie mieszkańców Rzeszowszczyzny, odesłany 13 stycznia 1945 r. z Przemyśla, przybył 27 stycznia 1945 r. na stację Kluczowka. Wszystkich więźniów załadowanych do transportu w Przemyślu przyjęto do podobozu nr 13 obozu nr 283. Sam transport więźniów odbywał się w nieludzkich warunkach,

w przepelnionych wagonach bydłych. Oddzielnie ładowano kobiety i mężczyzn. W wagonach było ciasno i panowała wysoka śmiertelność. W pojedynczym wagonie jechało około 50 więźniów. Potrzeby fizjologiczne załatwiano przez dziurę. Wagony nie były ogrzewane, był piecyk ale bez opału. Było bardzo zimno. Drzwi zamykane były od zewnątrz. W czasie jazdy Polacy otrzymywali jeden posiłek dziennie. Była to zupa i kawałek chleba. Wodę do picia czerpano z przydrożnych stawów, w wyniku czego ludzie chorowali.

Internowani w ZSRR pracowali głównie w kopalni węgla kamiennego. Wywiezieni mieszkali w starych drewnianych barakach. Ściany były nieszczelne, przez co w zimie było bardzo zimno. Do ogrzewania służyły małe kamienne piecyki. Spali na drewnianych piętrowych łóżkach, często bez koców. W czasie mrozu okrywali się starymi ubraniami. Brakowało wody, musieli sami przywozić. Po całodziennej pracy w kopalni był brak możliwości umycia się. W czasie wielomiesięcznego pobytu zmiana bielizny odbyła się zaledwie kilka razy. Polakom dokuczały wszy i pluskwy. Panowała gruźlica czy krwawa biegunka. Opieka lekarska w obozie była minimalna a z gorączką 38 stopni wysyłano zesłańców do pracy. Jedzenie w porcjach minimalnych, na śniadanie 400 gram chleba i kawa a na obiad 2-3 łyżki ziemniaków z wodą z kiszanej kapusty. W nagrodę za ciężką pracę możliwość pracy na buraczanym polu.

To jedynie wrywek ze wspomnień obozowiczów. Co przeszli nasi rodacy w Stalinogorsku, nie można opisać żadnymi słowami.

Wracają do Polski transportem we wrześniu i październiku 1945 roku.

Wymienionych mieszkańców Brzeźówki internowano pod zarzutem przynależności do Armii Krajowej. Na rosyjskich teczkach obozowych personalnych wszystkich wywiezionych mieszkańców Brzeźówki widnieje adnotacja „AK”.

Ignacy Ossoliński zmarł w 1980 roku i pochowany na Cmentarzu Komunalnym Wilkowyja w Rzeszowie. Stanisław Sowa zmarł w 1991 roku, Tadeusz Ossoliński w 1991 roku a Władysław Ossoliński w 1959 roku. Wszyscy pochowani na cmentarzu parafialnym w Borku Starym. Miejsca pochówku Władysława Miłala nie udało się ustalić.

Propozycja upamiętnienia

Zamontowanie tablicy pamiątkowej na budynku remizy strażackiej w Brzeźówce

Na podstawie art. 4 ust. 3 ustawy wspomnianej w sentencji petycji wyrażam na zgodę na publikację petycji.

Powierzył